

În aceeași colecție:

- *Aționează și gândește ca o pisică. Liber, calm, demn, atent, încrezător, elegant, independent*
- *Aționează și gândește ca James Bond. Seducător, calm, charismatic, cinic, loial, abil, detașat, curajos*
- *Aționează și gândește ca Micul Prinț. Liber, visător, curios, altruist, fermecător, onest, blând, ingenuu*
- *Aționează și gândește ca Darth Vader. Misterios, manipulator, perseverent, puternic și un bun strateg...*
- *Aționează și gândește precum Coco Chanel. Șic, avangardistă, inovatoare, feministă, curajoasă, strălucitoare...*
- *Aționează și gândește ca Freud. Ascultă-ți visele, detașează-te, iartă cuvintele care te rănesc*
- *Aționează și gândește ca Harry Potter. Loial, curajos, lider, inteligent, studios, profund...*
- *Aționează și gândește ca Roger Federer. Elegant, calm, concentrat, organizat, echilibrat, riguros, simpatic*

Dorica Lucaci

ACȚIONEAZĂ ȘI GÂNDEȘTE CA Regina Elisabeta a II-a

legendară, tenace, curajoasă, corectă,
originală, discretă...

Traducere: Răzvan Ventura

NICULESCU

Cuprins

<i>Elizabethmania</i>	11
I. MICUȚA PRINȚESĂ DEVENITĂ REGINĂ	15
Chiar și regina Angliei se gândește să facă economii!	17
Educația unei viitoare regine, o sursă de inspirație pentru școala copiilor noștri	23
Să trăiești în concordanță cu propriile convingeri, precum regina Angliei	27
Să ne conectăm la natură, inspirându-ne de la regina Angliei	31
Cum se poate acționa abil în viața publică, asemenea reginei Angliei	41
A rămâne mereu demn, precum regina Angliei	51
Hotărârile trebuie luate liber și trebuie acționat cu mult curaj, așa cum a făcut regina Angliei	59

II. VIAȚA COTIDIANĂ A UNEI REGINE69

O zi tipică din viața reginei71

Evitarea pașilor greșiți în fashion
grație reginei Angliei85Prețuți-vă propriul cămin,
precum regina Angliei91Până și regina Angliei mai renunță
și se destinde!101Să stăpânești arta conversației
la fel de bine ca regina Angliei107**III. O FEMEIE FĂRĂ ATITUDINI FALSE
SAU ARTIFICII115**Regina Angliei este și soră: să știi să rămâi
la locul tău în relația cu cei apropiați117Regina Angliei este și soție:
să știi să ai grijă de cuplu121Regina Angliei este în același timp mamă
și soacră: să știi să fii receptiv
la diferența față de celălalt133Regina Angliei este și bunică:
cum să acorzi întreaga importanță faptului
de a transmite mai departe143**IV. DE LA PUTEREA APARENTĂ
LA O INFLUENȚĂ REALĂ147**Întru secretele mașinării regale:
să ne ferim de aparențe.149Să dai dovadă de diplomatie,
precum regina Angliei153

Să știi să ascuți, la fel ca regina Angliei.157

V. REGINA ȘI LUMEA169Să ne păstrăm spiritul critic,
asemenea reginei Angliei171

Toți mari călători, precum regina Angliei!183

A învăța limbi străine pentru a se deschide
față de lume, asemenea reginei Angliei187Să celebrăm trecutul, să onorăm prietenia:
să luăm exemplul de la regina Angliei!191Never complain, never explain:
cum îți poți însuși deviza reginei Angliei199Ridicarea punctualității la rangul de politețe,
la fel ca regina Angliei203

Cine nu are simțul umorului nu este englez!209

Starurile literaturii: cum poate fi descoperit
spiritul „british” prin intermediul
lecturii operelor literare213

Bilanț: De la emoții la autocontrol217

Bibliografie/Sitografie223

LBRIS

We know
books

I.
MICUȚA PRINȚESĂ
DEVENITĂ REGINĂ

*Chiar și regina Angliei
se gândește
să facă economii!*

**CE DIFERENȚĂ ESTE
ÎNTRE REGATUL UNIT,
MAREA BRITANIE
ȘI IRLANDA DE NORD?**

Iar eu sunt regina Angliei! Probabil ați folosit deja această expresie pentru a pune la îndoială afirmațiile interlocutorului dumneavoastră. Și mai este una, la fel de savuroasă, atunci când vrem să semnalăm lipsa de putere, că nu putem decide orice, față de cineva care pretinde contrariul și care... *se crede regina Angliei!* Da, dar există o problemă. Despre ce vorbim când spunem Anglia, Marea Britanie și Regatul Unit? Aceste trei denumiri se pretează uneori la confuzii.

Înainte de orice, să începem prin a le pune în legătură între ele: Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord. Patru națiuni – Anglia, Scoția, Țara Galilor și Irlanda de Nord – compun așadar acest Regat Unit, în timp ce Marea Britanie este o denumire geografică și istorică prin care este desemnată insula principală, formată din Anglia, Țara Galilor și Scoția, adică trei din cele patru națiuni care constituie Regatul Unit, cărora li se adaugă majoritatea teritoriilor insulare învecinate, cu excepția insulei Man și a insulelor Anglo-Normande. Acestea din urmă nu fac parte din Regatul Unit, dar i-au jurat supunere Coroanei Angliei.

Vedeți așadar că nu este într-un totu corect să vorbim despre „regina Angliei”. Ar trebui să spunem „regina Regatului Unit”. Acestea fiind zise, regina... Angliei nu s-a plâns încă de acest lucru.

„Sper că sunteți încântați că aveți o nepoată...”

Astfel le anunța prințul Albert, tânăr tată, regelui George al V-lea și reginei Mary nașterea primei sale fiice, Elizabeth. Când aceasta vine pe lume, pe 21 aprilie 1926, este doar a treia în ordinea de succesiune la tron, după David, prinț de Walles, moștenitor al Coroanei, și Albert, tatăl său, fratele acestuia. Și asta fără a mai pune la socoteală linia de succesiune directă a primului, după ce acesta se va fi căsătorit, nici, de altfel, posibilitatea ca al doilea să

aibă un fiu (care ar trece atunci în fața surorii sale). Dată fiind această poziție „modestă”, micuța „Lilibeth” (toți membrii familiei regale au un supranume) și-a petrecut nestingherită copilăria prin diferite castele – preferatele ei fiind castelul Windsor, de la Londra, Sandringham, din Norfolk, și Balmoral, din Scoția, ținutul familiei sale dinspre mamă.

În 1930, vine pe lume o surioară, Margaret Rose. Ea și fata mai mare, Elizabeth, vor fi foarte apropiate și așa vor rămâne întreaga viață, până la moartea lui Margaret, în 2002.

O familie drăgăstoasă și echilibrată

Puțin preocupată de viața mondenă, părinții sunt foarte prezenți în viața fetițelor lor, pe care le înconjoară cu toată iubirea și afecțiunea. La Londra, ei se împart între două reședințe, Windsor și Piccadilly. Aceasta din urmă, aflată în apropiere de Hyde Park Corner și de Buckingham Palace, este preferata ducelui, care a amenajat-o după propriile gusturi. Din nefericire, va fi distrusă în timpul unui bombardament din Al Doilea Război Mondial. Ducele și ducesa de York iau aici de obicei mesele în familie, iar ducesa se ocupă personal de educația fetițelor, în spiritul generozității și al respectului față de semenii.

„Margaret mă înveselește, Elizabeth mă face mândru”

Ducele de York își adoră soția și copiii. Pare a o prefera întrucâtva pe mezină, dar fata mai mare îi provoacă admirația și mândria.

Potrivit diferitelor mărturii, Elizabeth este grijulie, sărguincioasă, ponderată, de o meticulozitate excesivă... I se întâmplă uneori să se trezească noaptea ca să se asigure că și-a aranjat bine hainele sau pantofii pentru a doua zi. Are chiar obiceiul de a pune deoparte ambalajul de la cadouri. Simțul economiei era foarte apreciat la Curte, unde trecea drept o calitate. Pariez că unii vor fi ispitiți să vadă în aceasta o virtute de ecologist cu anticipație: micuța prințesă se ocupa cu reciclarea?

Dați la o parte poleiala strălucitoare a amintirilor dumneavoastră din copilărie și ați putea descoperi unele asemănări cu micuța Lilibeth. Probabil aveți și dumneavoastră această înclinație spre economie. Nu vi s-a întâmplat niciodată să fiți efectiv cucerit – chiar peste măsură – de un cadou foarte frumos ambalat? Apoi, după ce ați deschis acel pachet ademenitor și ați scos la iveală conținutul, nu ați regretat acest scurt moment de încântare dinaintea despachetării, acel moment în care era încă intact în mâinile dumneavoastră și în care așteptați surpriza descoperirii sale? Imposibil, totuși, să mai faceți cale întoarsă. De ce să nu păstrați o urmă? Și de ce să nu încercați s-o reiterați devenind la rândul dumneavoastră acea persoană generoasă, care poate provoca surpriză și bucurii cuiva? Cum ambalajul cadoului său îi aparține, copilul îl asociază unei amintiri frumoase și se convinge că poate face și el, la rândul lui, o surpriză la fel de minunată unuia dintre apropiați. „Simțul economiei” asociat acestui gest provine mai mult, din câte am impresia, dintr-un elan de generozitate – bineînțeles, oarecum naiv – temperat de o ușoară

urmă de nostalgie. Și nu vi se pare că este mai curând liniștitor faptul că prințesa noastră împărtășește această trăsătură cu stirpea zburdalnică a copiilor!

Îngrozitorul jaf al arahidelor

Acestea fiind zise, nici în ziua de astăzi reginei nu-i place să arunce cu banii pe fe-reastră! Fapt atestat de mai multe anecdote. Astfel, afirmă Clive Goodman, fost corespondent pe lângă familia regală al *News of the World*, Elisabeta nu ar fi fost deloc încântată atunci când i-a observat pe ofițerii însărcinați cu protecția ei că se servesc din bolurile cu aperitive așezate pe culoarele palatului Buckingham și destinate invitaților. Episodul ar fi avut loc la căsătoria prințului Charles cu Camilla Parker. Regina ar fi dispus atunci să se pună un marcaj pe salatiere ca să se urmărească nivelul dulciurilor!

Angela Kelly, croitoreasa suveranei, descrie la rândul ei o femeie modestă, cu gusturi simple: din cele 775 de camere ale imensului său palat, regina nu folosește decât șase; în plus, pentru confecționarea hainelor sale, nu alege țesăturile cele mai scumpe, ci caută, de obicei, cel mai bun raport calitate-preț.

O altă specialistă a familiei regale, Judy Wade, declară în tabloidul *Hello* că regina se arată econoamă, iar comportamentul său este judicios, deoarece contribuabilul britanic este cel care suportă o parte a costurilor presupuse de securitatea ei, de călătoriile sale în străinătate sau de întreținerea palatelor sale. Hainele sunt transmise de la o generație la alta (copiii

poartă hainele părinților lor) și până și obiectele cele mai banale ale vieții cotidiene sunt tratate cu responsabilitate. Astfel, cerându-i fiului ei, prințul Charles, să caute în grădină lesa câinelui său, pe care o pierduse la o plimbare, îl responsabilizează și-l învață valoarea lucrurilor.

Iată și alte exemple din modul de viață antirisipă promovată de Elisabeta a II-a: în reședințele regale, toate becurile

sunt cu consum redus de energie, iar rezervoarele de apă reglate în modul ecologist; în grajdurile regale, pentru așternutul cailor sunt folosite vechi ziare reciclate; pregătirea mesei include uneori lămâia (sau un alt ingredient) care nu a fost servit la dejun; la manifestările oficiale, Majestatea Sa continuă să folosească poșete cu o vechime de treizeci-patruzeci de ani...

Pe scurt: deși s-a născut într-o familie bogată, prințesa preferă economia, o trăsătură de caracter pe care o va păstra și când va ajunge regină. Evident, cuvântul *economy* este liniștitor atunci când este sinonim cu *moderat*, *prevăzător*, *bun gestionar* etc., dar ne displace atunci când se referă la zgârcenie, la meschinărie, la cupiditate, la egoism. Este deci de la sine înțeles că faptul de a refuza risipa și de a limita în mod rezonabil cheltuielile nu exclude generozitatea față de ceilalți și de sine, dimpotrivă.

Educația unei viitoare regine, o sursă de inspirație pentru școala copiilor noștri

„Ei bine, sir Hugh, nu e școală pe ziua de azi?
— Nu iese. Tomnul Slender le-a dat trumul
băieților să se joace, mă rog.
— Fie inima lui binecuvântată!”

William Shakespeare,
Nevestele vesele din Windsor, actul IV, scena I*

Acest pasaj este începutul unei scene comice în care un director de școală galez testează cunoștințele elevului său, William. Nu puteam risca în ceea ce-l privește pe Shakespeare, geniul englez prin excelență... Nu mi-ați fi iertat-o în veci! Din fericire, autorul pieselor *Romeo și Julieta* și *Macbeth* îmi anticipase așteptările (!), scriind o delicioasă... comedie (ei da, nu a scris doar

* William Shakespeare, *Opere*, vol. 4, București, 1985, p. 513, traducere de Vlaicu Bârna. Sir Hugh Evans este pastor velș și, prin urmare, folosește engleza ca pe o limbă străină, ceea ce explică și traducerea. (*n. trad.*)

tragedii!), printre cele mai originale piese ale sale, pe care vă încurajez să le citiți sau să le vedeți dacă aveți ocazia.

NEVESTELE VESELE DIN WINDSOR

Situat la Windsor, în Berkshire, la câțiva kilometri vest de Londra, cel mai vechi castel al regatului – construit de Wilhelm Cuceritorul în secolul al XI-lea – străjuiește Tamisa. Prințesele Lilibeth și Margaret au preferat întotdeauna să-și petreacă weekendul aici. În timpul războiului, turnul Brunswick, deși neîncălzit, a devenit chiar reședința acestora, dată fiind trăinicia sa. Ulterior, Windsor s-a transformat într-un fel de casă de vacanță a familiei regale, unde regina își petrecea încântată câteva weekenduri pe an.

Și cât de bine o înțelegem! Această clădire impunătoare are efectiv ceva romanesc, datorită căruia imaginația își ia zborul cu cea mai mare ușurință. Drept dovadă, **Shakespeare** a plasat aici cadrul comediei *Nevestele vesele*, comandată, din câte se spune, chiar de Elisabeta I. Aceasta i-ar fi cerut să-l aducă înapoi pe Falstaff, personajul din *Henric al IV-lea*.

Fără a părăsi cu totul atmosfera câmpenească și feerică a piesei lui Shakespeare, să ne întoarcem în epoca noastră. Tocmai la Windsor a ales recent Elisabeta a II-a să se instaleze, renunțând la Buckingham Palace. Poate că a vrut să se apropie de cele mai frumoase amintiri ale sale? Deoarece aleile maiestuoasei fortărețe medievale și grădinile sale au fost martorele atâtor momente fericite: jocurile de-a v-ați ascunselea cu tatăl lor, ducele de York, râsetele nebune când făceau baie, Elisabeta călărindu-și plină de încântare poneiul... În plus, aici odihnește acum prințul Philip, înhumat în capela castelului.

Crescând „ca un copil normal” (sau aproape), Elizabeth a avut o copilărie fericită și, indiferent ce credeți, aceasta nu are preț. Fără să fi mers vreodată la școală (situația se va schimba odată cu generația următoare, cea a prințului Charles), micuța prințesă urma la domiciliu cursuri de istorie și de engleză, dar și de franceză, mai ales cu învățătoarea Marion Crawford – în total, aproximativ opt ore de curs pe săptămână. Nu este mult, veți spune, și nu vă contrazic. Dar prințesa a știut să profite de timpul său liber pentru a înflori.

La vârsta adultă, suntem conștienți că **nu putem recupera timpul copilăriei**. Din păcate, pentru a se afirma, anumite trăsături ale caracterului nostru au nevoie de această libertate și de această nepăsare, de care-i privăm în zilele noastre pe copii, impunându-le opt-zece ore de școală pe zi. Între săptămâna redusă a lui Lilibeth și timpul enorm petrecut la școală astăzi, ar trebui să existe o cale de mijloc pentru a le permite celor tineri să se dezvolte armonios, ca să existe „o viață după școală”, în